

SVENSKA HLR-RÅDETS REKOMMENDATIONER FÖR HJÄRTSTARTARES RÖSTINSTRUKTIONER

1. Målsättning

Att sätta upp en mall för **absolut nödvändig information** som alltid bör ingå i talade kommandon för hjärtstartare inför de nya riktlinjerna.

2. Bakgrund

Vi har studerat röstkommandon från fem olika tillverkares hjärtstartare och då funnit skillnader i omfattning och uttryck. Då nya guidelines betonar vikten av att minimera tiden till defibrillering och HLR med god kvalitet med så korta avbrott som möjligt har vi funnit det lämpligt att tillsammans med de försäljande defibrilleringsbolagen hitta en gemensam strategi.

3. Förslag

Vi har valt att rekommendera det minimum av information som behövs i den aktuella situationen istället för att i detalj ange vad som bör ingå. I HLR-rådets kommande handlingsplaner och utbildningsprogram är därför stor vikt lagd på:

- Snabbast möjliga defibrillering
- HLR med god kvalitet med så få avbrott som möjligt

När hjärtstartaren/defibrillatorn är på plats skall de instruktioner som ges vara **så enkla och kortfattade som möjligt**.

Följande instruktioner bör alltid framgå i talade kommandon:

1. "Larma"
2. "Ta bort kläderna från personens bröstorg"
3. "Sätt fast elektroderna enligt anvisningen på förpackningen"
4. "Rör inte personen, analys pågår"

5a. VF/VT

"Defibrillering rekommenderas, rör inte personen, tryck på knappen NU"
"Starta hjärt-lungräddning NU"

5b. Asystoli/PEA

"Defibrillering rekommenderas inte. Starta hjärt-lungräddning NU"

HLR med god kvalitet med så få avbrott som möjligt ökar chansen för överlevnad vid hjärtstopp. Det finns i nuläget inget vetenskapliga belegg för att feedback leder till ökad överlevnad men feedback kan öka kvaliteten av HLR. Feedback kan därför implementeras i HLR-algoritmen men skall i **så fall vara så enkel och kortfattad som möjligt**.

4. Enhetlighet i vokabulär

Då hjärtstartare i Sverige dels används av lekmän på allmän plats men också av utbildade personer på sjukhus och liknande tror vi att det är av vikt att eftersträva enhetlighet i det som sägs. Vi förespråkar därför att man använder uttrycket *person* istället för *patient*.